

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha by Rabbi Dovid Horwitz
and the Rabbanim of the RCK Beha'alotcha 5786

In memory of Bluma Blanche bat Nachum Isaacson a"h
& Yosef ben Yaakov Gould z"l on his 2nd yartzheit

Shabba times
19:20 20:23

Issue: 137

A major topic in this week's parsha involves the Levi'im. Hashem instructs Moshe to take the Levi'im, who numbered 22,000 men, and purify them for their holy mission of being caretakers over the Mishkan, the Tabernacle.

The Torah explains how the Levi'im were called upon to replace the firstborn after the firstborn males had sinned at the Golden Calf. Originally it was the firstborn males who were meant to serve in the Mishkan and later in the Bet Hamikdash. They were intrinsically holy, due to the fact that Hashem spared them from death during the plague of the firstborn in Egypt. It was only by the direct hand of Hashem Himself that the Jewish firstborn were spared, for had Hashem sent an angel to destroy the firstborn, he would not have been able to discern between the firstborn Egyptians and the firstborn Jews. As a result of Hashem directly sparing the Jewish ones, they became imbued with a special sanctity. This kedusha made them most suitable for spiritual greatness, to act as the liaisons between Hashem and the rest of the Jewish people. Unfortunately, they were drawn to the cheap imitation that the Golden Calf provided, and by participating in that terrible sin, they lost their rights to this spiritual mission.

Despite this, they still retain their innate kedusha, which is why, to this day, we must redeem our firstborn males by giving 5 sela'im of silver to a Kohen at the Pidyon Haben ceremony.

Now that we understand why the firstborn males lost their job, we must understand why Hashem gave it to the Levi'im. What was so special about the levi'im that they were a worthy replacement to the firstborns?

Perhaps we can answer this with a story involving the Chafetz Chaim and Rav Shimon Schwab. Rav Schwab was visiting with the Chafetz Chaim in Radin and during their conversation, the Chafetz Chaim, who was a Kohen, asked Rav Schwab why he was not a Kohen. Rav Shwab answered that he was not a Kohen since his father was not a Kohen. The Chafetz Chaim then asked him why his father was not a Kohen, to which Rav Schwab replied that *his* grandfather was not a Kohen. The Chafetz Chaim then asked why his grandfather was not a Kohen, at which point Rav Schwab realized that the Chafetz Chaim was trying to make a point.

"The reason why I am a Kohen and you are not," said the Chafetz Chaim, "is because 3300 years ago when Moshe called upon us to

take a stand with him against the Golden Calf with the words, 'Mi KaHashem Eilai, who is for Hashem come to me,' my great great grandfather heeded the call and your's did not!"

Although it is safe to assume that Rav Schwab's great great grandfather did not worship the Golden Calf himself, for if so, he would have been killed by Moshe and his supporters, he obviously did not side with Moshe either, for if so, he would have been a Kohen or a Levi, of which he was neither. When Moshe called out to the people, "Whoever is for Hashem come to me," all of the levi'im gathered with Moshe and stood up for Hashem. All of them! Not one Levi stood on the sidelines! This is why they were deserving of the spiritual mission of the firstborns.

The Levi'im throughout history showed resolve never faltering in their commitment to Torah and mitzvot. Where others failed, they succeeded. It was this reliability and steadfastness that was needed as the caretakers of the Mishkan and Temple.

Aside from this, what message was the Chafetz Chaim trying to convey to Rav Schwab? I believe the message is that there are pivotal moments in a person's life that will not only define his own life, but the lives of his descendants to the end of time. One Jew, 3300 years ago, took a stand to fight for good against evil and he and his descendants were rewarded by being the Kohanim and Levi'im of the Jewish people forever. Those who did not take a stand remained regular Yisra'elim to this day, and no matter how badly a Jew may want to be a Kohen or Levi, he cannot become one. The time for that was 3300 years ago. But although we cannot change our destiny in that regard, we can stand up for good against evil when the opportunity arises.

Whenever we are presented with a challenge, we can take one of three approaches. We can choose good, we can choose evil, or who can choose to sit on the sidelines and remaining neutral. But we must realize, the Chafetz Chaim pointed out, that remaining neutral is also a choice. Rav Shwab's grandfather was a Yisrael, not because he took the wrong stand, but because he did not choose any stand. Just like there are consequences in choosing badly, there are consequences in not choosing at all. We must always remain alert to those moments when Hashem expects us to take a stand for right over wrong and not be afraid to make a kiddush Hashem by standing up for Torah and mitzvot when the opportunity to do so presents itself!

RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

Join us!

THURSDAY NIGHT LEARNING & מיל שישי לימוד ומשמר מישמר

RCK: Ahuza 198

8:00pm - Maariv ערבית
8:15-9:00pm - Shiurim שיעורים
Cholent and refreshments!

DAF YOMI
Now learning Chulin
Rabbi Dovid Horwitz

PARSHA SHIUR
Inspiration and thoughts for Shabbos
Rabbi Isaac Bernstein

BEYOND THE SURFACE
Connecting through Penimiyus HaTorah
Rabbi Yosef Postelnik

עולמות
שיעור הלכה בענין הלכות
הרב שני יגל

השקפה מהפרישה
שיעור מרתק בפרישת השבוע
רב יוסף בלאשטין

דף יומי
מסכת חולין
רב שמואל בליכר

198 AHUZA, RA'ANANA | RCKOLLEL@GMAIL.COM | RCKOLLEL.COM

RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

COME LEARN WITH THE RCK SUMMER KOLLEL

Just one hour can change your day!

JUNE 16 - JULY 15
LET US SET YOU UP WITH A CHAVRUSA!
For men, teenagers and kids

5:20 - 6:00 PM
(Sun, Tues, Thurs.)

8:00 - 9:00 PM
(Sun-Thurs)

SHIUR MACHSHAVA
9:00pm every night followed by Maariv

Rabbi Raphael Stohl
Rosh Kollel

Maitzpe, Yeshiva of South Florida
Bridley Katz Yeshiva High School
Machshava Program

For a Chavrusa, scan here

For more info, contact Rabbi Bernstein
053-216-4727

- Learning for all levels
- Be part of the Summer Kollel energy
- A vibrant & welcoming Beis Midrash
- Top bochorim ready to learn with you!

058-794-5168 | RCKollel@gmail.com | rckollel.com

L'Ilui Nishmas Major Itamar Sapir HY"D

Shabba times

19:20 20:23

Issue: 137

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha by Rabbi Dovid Horwitz
and the Rabbanim of the RCK Beha'alotcha 5786

Ask the Rabbi

Rosh Beit Midrash: Rabbi Shabtai Yogel

Question: When we arrived at shul on the first night of Shavuot, we discovered that someone had parked his car directly in front of one of the entrances, making the door unusable.

This would create major inconvenience throughout Yom Tov and Shabbos and seriously disrupt the tefillos and shiurim.

May several strong people move the car slightly to the side so the entrance can be used?

Answer: A car is considered muktzah on Shabbos and Yom Tov. However, there is an important distinction between different types of muktzah.

Some items are classified as a kli shemelachto l'issur, an object mainly used for prohibited activity, which may still be moved when the space it occupies is needed. Other items are considered muktzah machmas chisaron kis, objects that people are very careful with, which may not be moved even for their place.

It would seem that for most people, a car is considered a kli shemelachto l'issur, unless someone is extremely particular about the vehicle and treats it with unusual care.

Certainly, someone who parks his car blocking a shul entrance does not appear to view it as something too delicate to move...

Therefore, from a halachic perspective, it would seem permissible for several people to move the car slightly in order to use the entrance. Of course, any legal concerns should also be considered separately.

Question: Is there no concern that moving the car might cause lights to flash or sounds to activate?

Answer: Indeed, some cars may react this way when moved. However, as long as we do not know for certain that this specific car will do so, it is considered a safek psik reisha d'lo nicha lei, which there is room to be lenient about.

The Opportunity Not to Be Like Everyone Else

Rabbi Moshe Ariel Margi

When you look closely at Pesach Sheini, something fascinating appears.

On one hand, it resembles the original Pesach: the korban, matzah, and maror all remain. But on the other hand, almost everything changes. There is no full Yom Tov, no seven days, and no complete removal of chametz. Chazal even say sharply: "Chametz and matzah are together in the house."

Why? If Pesach Sheini is simply a "second chance," why does it look so different? The answer begins with the people who first requested it. These were not sinners or people who did not care. Chazal explain that they were carrying Yosef's coffin, involved in a holy act of chesed. Because of that very mission, they found themselves outside while everyone else celebrated Pesach together.

Their pain was deeper than missing a korban. Their cry was:

"Why should we be left out?" They were asking for belonging. And Hashem's answer was not: "Now you can be exactly like everyone else." Instead, He created a different path. One day. One month later.

Question: We tried moving the car ourselves but could not do it because it was too heavy. We then discovered who owned the car.

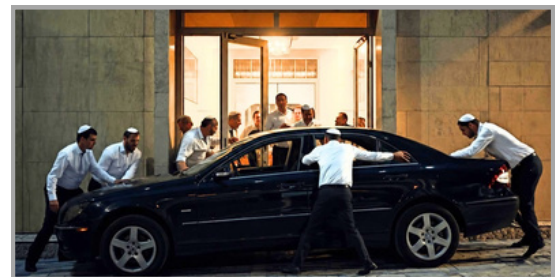
May we ask a non Jew to take the keys and move the car slightly, with the owner's permission?

Answer: There are several reasons to permit asking a non Jew in this situation:

- It is being done for a public mitzvah need, to allow proper use of the shul.
- If the car is electric, some poskim consider this only a rabbinic level prohibition, making it more lenient in a case of mitzvah.
- Even with a regular car, some opinions hold that creating a new fire on Yom Tov is rabbinic rather than Biblical, which again creates room to be lenient when asking a non Jew for the sake of a mitzvah.

Question: Would this also be permitted on Shabbos?

Answer: Even on Shabbos there would be room to be lenient in a case of great need, especially if the blocked entrance significantly disrupts the functioning of the shul. This is particularly true with an electric vehicle. Still, it is preferable not to directly instruct the non Jew what to do, but rather to hint that the car is causing a problem, since this is viewed more as removing an obstacle than receiving a direct benefit.

With chametz still in the house.

Pesach Sheini teaches that not every Jew serves Hashem from a place of perfection and order. Some people serve Hashem while carrying heavy burdens. With struggles. With confusion. With challenges no one else sees. There are people who feel that everyone around them is living "Pesach Rishon," while they are still carrying "Yosef's coffin." A difficult child. Personal struggles. Loneliness. Emotional pain. Spiritual confusion.

Pesach Sheini says: do not measure your avodas Hashem against someone else's story.

Some neshamos are meant to find kedusha בתוך החמץ — specifically within life's complexity.

Maybe quietly. Without applause. Without anyone realizing that something holy is happening.

And perhaps that is why Pesach Sheini lasts only one day. Sometimes a person cannot live an entire life of redemption. But he can create one real moment of connection. One moment where, despite everything, he refuses to give up and still cries:

"Why should I be left out?"

And that moment is precious to Hashem no less than the grandest Yom Tov of all.

שאל את הרב ראש בית המדרש הרב שבתי יגל שליט"א לשאלות 0584810910

תשובה: אכן מצוי שיש רבנים שכאשר מזיזים אותם הם יתחילו להשמיע רעשים או להבהב, אולם כל זמן שלא ידוע לנו בבירור שזו אכן המציאות ברכב זה, הרי הדבר בגדר 'ספק פסיק רישא דלא ניחא ליה' שניתן להקל בו.

שאלה: ניסינו להזיז את הרכב ולא הצלחנו (כבד מידי..). אולם גילינו מי הוא בעל הרכב, ונשאלה השאלה האם יהיה מותר לקרוא לגוי ולבקש ממנו לקחת את מפתחות הרכב ולהזיז אותו מעט (כמובן ברשות בעל הרכב)?

תשובה: נראה שיש להתיר אמירה לגוי במקרה הזה מחמת כמה טעמים: (א) אמירה לגוי לצורך מצווה דרבים. (ב) אם מדובר ברכב חשמלי הרי לחלק מהפוסקים זה אמירה לגוי באיסור דרבנן לצורך מצווה. (ג) גם אם מדובר ברכב רגיל - בחג (בשונה משבת) לחלק מהפוסקים הבערת אש חדשה אינה אסורה מהתורה אלא מדברי חכמים, ואם כן שוב הוי אמירה לגוי באיסור דרבנן לצורך מצווה.

שאלה: האם היה ניתן להתיר אמירה לגוי זו גם אם היה מדובר בשבת קודש? **תשובה:** גם בשבת היה מקום להתיר (אם אכן היה זה מקום צורך גדול מאוד וממש משבש באופן ניכר את פעולת בית הכנסת) על פי סעיף א' בתשובה לעיל, ובפרט אם היה זה רכב חשמלי, ועדיף לא לומר לגוי בפירוש אלא לרמוז לו שהרכב מפריע (מאחר ויש לומר שאין כאן הנאה חיובית אלא רק סילוק המפריע)

שאלה: כאשר הגענו לביל חג השבועות לבית הכנסת, גילינו שמאן דהוא החנה את רכבו ממש סמוך לאחד מפתחי בית הכנסת, באופן שלא ניתן להשתמש בפתח. מציאות זו תגרום לנו לטורח גדול במהלך ימי החג והשבת, והיא ממש תשבש לנו את סדרי התפילות והשיעורים.

האם ניתן לבקש ממנה אנשים גברתיים להזיז את הרכב מעט הצידה כדי לאפשר שימוש בפתח?

תשובה: הרכב הוא 'מוקצה' בחג ובשבת אולם יש להבחין אם הרכב הוא מוקצה מסוג 'כלי שמלאכתו לאיסור' שמותר להזיז לצורך מקומו (כדי להשתמש במקום שבו הוא נמצא) או שהוא מוקצה מחמת חסרון כיס שאז אין היתר להזיז לצורך מקומו.

ונראה שאצל רוב האנשים זה נחשב כלי שמלאכתו לאיסור, מלבד אלו שאכן מקפידים על הרכב מאוד, ועוטפים אותו בכיסוי מיוחד בחנייה וכדומה.

ונראה שבעל רכב שמחנה את רכבו ליד דלת כניסה, אין זה נחשב אצלו מוקצה מחמת חסרון כיס...

ולכן נראה שאכן ניתן לטלטל את הרכב על ידי מספר אנשים ולהזיז מעט (וכל זה מבחינה הלכתית נטו - ומבחינת החוק - יש לברר).

שאלה: בשאלה לעיל, הרב לא חושש שהזזת הרכב תגרום לרכב להשמיע קולות או להבהב אורות?

אבל החיים שלכם כרגע נראים אחרת. אתם קיבלתם תפקיד שמוציא אתכם זמנית מהשורה. המציאות שלכם מורכבת יותר. ולכן עבודת ה' שלכם לא תיראה כמו של כולם.

וזה אולי העומק הגדול של פסח שני: הוא לא "הזדמנות שנייה להיות כמו כולם". הוא גילוי שיש עבודת ה' שנעשית דווקא מתוך החמץ. המצה עדיין קיימת - כי הקשר עם ה' נשאר. אבל החמץ לא נעלם - כי המורכבות עדיין כאן. זה לא חג של מציאות מושלמת. זה חג של אדם שעובד את ה' מתוך חיים לא פתורים. ויש אנשים שמכירים היטב את התחושה הזאת. אנשים שמרגישים שכל העולם סביבם חי ב"פסח ראשון". לכולם הכול נראה מסודר. הילדים מצליחים. הפרנסה זורמת. האמונה פשוטה. הנפש יציבה.

אבל הם מרגישים שהם סוחבים את "ארונו של יוסף". זה יכול להיות ילד שמצריך אינסוף כוחות. התמודדות אישית שאיש לא רואה. בדידות. משבר אמוני. או כישלון בתחום מסויים.

והתחושה הקשה ביותר היא לא עצם הקושי - אלא ההרגשה שאתה כבר לא "בתוך בני ישראל". שאתה חי במסלול אחר מכולם.

ועל זה בא פסח שני ואומר: אל תמדוד את עצמך לפי הסיפור של אנשים אחרים. לא כל הנשמות נשלחו לעבוד את ה' מתוך סדר מושלם וניקיון מוחלט. יש נשמות שהשליחות שלהן היא למצוא קדושה דווקא מתוך הבלגן, מתוך העייפות, מתוך החמץ.

הקב"ה לא דורש מהן להיות כמו כולם.

הוא מבקש מהן להביא את ה"מצה והמרור" שלהן - דווקא בתוך המציאות המורכבת.

כנראה בשקט. בטוח בלי מחיאות כפיים. בלי שאף אחד מסביב יבין בכלל שמתחולל כאן חג.

ואולי לכן פסח שני נחגג רק יום אחד. כי יש רגעים בחיים שבהם אדם לא מסוגל לחיות חיים שלמים של גאולה. אבל הוא כן מסוגל לייצר רגע אחד אמיתי של קשר. רגע אחד של נאמנות. רגע אחד שבו למרות הכול - הוא לא מוותר. והוא מבקש "למה נגרע?"

והרגע הזה יקר לפני הקב"ה לא פחות מהחג הגדול והזהר של כולם.

ההזדמנות שלא להיות כמו כולם

הרב משה אריאל מרגי שליט"א

אם מתבוננים בהלכות של פסח שני, מגלים דבר מפתיע מאוד.

מצד אחד - הוא דומה לפסח הראשון: מקריבים קרבן, אוכלים אותו על מצות ומרורים, ויש בו זיכרון מלא של יציאת מצרים. אבל מצד שני - התורה משנה כמעט הכול. אין שבעה ימי חג. אין איסור מוחלט של חמץ. חז"ל אפילו מנסחים זאת בצורה חדשה: "חמץ ומצה עימו בבית".

וזה מעורר שאלה עמוקה: אם פסח שני הוא פשוט "הזדמנות שנייה" להשלים את מה שהחמצת - למה הוא לא נראה כמו המקור? ואם הוא כבר מסלול אחר לגמרי - למה עדיין אוכלים מצה ומרור?

כדי להבין את זה צריך לחזור לרגע שבו הכול התחיל. קבוצה של אנשים מגיעה למשה רבנו בערב פסח וטוענת טענה: "למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן ה' במועדו בתוך בני ישראל?"

אבל חז"ל מגלים פרט חשוב: אלו לא אנשים שהתרחקו בגלל חטא או אדישות. אלו היו נושאי ארונו של יוסף. הם עסקו בחסד של אמת. בשליחות קדושה. ודווקא בגלל המסירות שלהם - הם נשארו בחוץ.

ובזמן שכל עם ישראל התכונן לחג, לניקיון, לקדושה, להתכנסות מסביב ל"משכן" - הם הסתובבו במדבר ובכן - עם ארון קבורה. ובזמן שכולם מרגישים חלק - הם הרגישו חריגים. וזה הכאב שלהם לא היה רק על קרבן שלא הקריבו. הכאב היה על התחושה: "אנחנו לא בתוך בני ישראל". הם לא ביקשו רק מצווה. הם ביקשו שייכות.

ובנקודה הזאת מגיעה התשובה המפתיעה של הקב"ה. הקב"ה לא אומר להם: "נכון, אתם צודקים, בואו תהיו בדיוק כמו כולם."

"הוא גם לא משנה עבורם את הכללים - תעשו בטומאה. במקום זה - הוא יוצר עבורם מסלול אחר. בעוד חודש. ליום אחד בלבד. בלי אווירת חג מסביב. ואצל כל שאר האנשים זה יום חול רגיל לגמרי. וכן - גם עם חמץ בבית. כאילו התורה אומרת להם: בפסח הראשון הכול נקי ומסודר. אין חמץ. כולם יחד. האידיאל מופיע בשלמות.